

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14841/2024
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Петковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Риђић Ђурич, адвокат из ..., ради заштите државине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5081/2023 од 03.04.2024. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5081/2023 од 03.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5081/2023 од 03.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 1233/21 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да уклони материјал којим је зазидала полулук на балкону од стана бр. ..., да тај део балкона омалтерише и окречи, да уклони радијатор и цеви које је уградила на балкону, да са целог лука балкона уклони металну ограду алуминијумски профил са стаклима и овај лук омалтерише и окречи, да из целог балкона уклони све предмете, да уклони ламинат који је постављен преко пода, а који балкон се налази на кп бр. .. КО Бор1, а по основу судске заштите државине по основу права на државину. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиље за издавање привремене мере којом би се туженој забранило извођење даљих радова на балкону који се налази у саставу стана ближе наведеног у изреци, а који балкон се једним делом граничи са станом тужене и који станови се налазе на кп бр. .. КО Бор1 и извођење радова на овој парцели и источном зиду подрума који припада тужилји и који тужилжа користи. Ставом трећим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиље у делу којим је тражено да тужена ископану земљу на кп бр. .. КО Бор1 источно од зида тужилјиног подрума, у правцу спорног балкона, врати на место и да порушени део зида - фасаде истог спорног балкона врати у пређашње стање и да тужена са заједничког зида њеног стана и балкона који је у саставу стана тужиље уклони постављена врата а потом зазида отвор,

омалтерише и окречи га у балконском делу. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5081/2023 од 03.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. тог закона, јер нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради заштите државине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена члана 81. Закона о основама својинско-правних односа, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.09.2020. године. Вредност предмета спора није одређена ни у тужби ни током поступка, а одређена је судска такса на првостепену пресуду од 1.900,00 динара.

У конкретној правној ствари се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора није одређена ни у тужби, а ни током поступка, те да је такса на првостепену пресуду одређена у висини од 1.900,00 динара. Када вредност предмета спора није означена у тужби нити је означена или утврђена накнадно до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1. Закона о судским таксама ("Сл. гласник РС" бр. 28/94....95/18), прописано је да се такса у износу од 1.900,00 динара плаћа за тужбу према вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је такса на тужбу одређена у износу који одговара вредности предмета спора од 10.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић